

101. Ezt jó tudja sok jámbor vitéz ember,
 Azkik ismerték, ki volt az az ember;
 Kit siratott sok jámbor vitéz ember,
 És óhajtja minden rendbeli ember.
102. Az fejedelemnek megirták vala,
 Az felség siratlan nem törte vala,
 Az vitéznek halálát szánja vala
 És szivében igen kesergi vala.
103. Nem kétlem, hogy ő kincsenek egy részét
 Érte nem adta volna az vitézért;
 Megváltotta volna vitézi fejét,
 Meghalni nem hagyta volna ő testét.
104. De az vitézlő dolog így engedte,
 Hiszen az Ur Isten is úgy akarta,
 Azért neki csak kálát adjunk rajta,
 Azmint hozzánk vagyon jó akaratja.

Szövegyűjtemény a régi magyar irodalomból

I. rész Középkor és Reneszánsz

2. kiadás; szerk.: Bartha János és Klaniczay Tibor
 Budapest 1963. Tankönyvkiadó 347-356. lapokon

Wathay Ferenc:

/XXIII/ Enek mely, az Magyar Nemzetsegnek, niomorult mult
 es ielen uallo Allapotiat Tractallia

/58. trófa/

Thuri Geörg' helett is mas neuelkedhetik,
 Ki tudgia annalis iob talaltathatik,
 Mert ez illien ioszag Istenteöll adatik,
 Az eö benne bizo meg nem fogiatkozik,

megjelent:

Régi Magyar Költők Tára XVII. század 1. 228-234. lap
 Budapest 1959.